NEFESİMSİN SATRANÇ

Niçin mi satranç oynuyorum? Satrançsız bir hayat düşünemiyorum. Bu oyun benim için, su gibi,ekmek gibi,damarlarımdaki kan gibi,nefesim gibi...

Satrançla ilk kez annemin bana doğum günümde aldığı satranç takımı ile tanıştım. Benim için büyülü bir oyuncaktı. At fil, kale, vezir,piyon,şah.Bu siyah beyaz tahta ortaçağ şövalyelerinin savaş alanı gibiydi benim için.

Sonra yavaş yavaş bu büyülü oyunun içine girmeye okulumuzdaki satranç dersi sayesinde başladım. Ne kadar çok kural vardı. Aman Allahım ne kadar zordu. Beynimin içinde siyahlar, beyazlar birbirine girmişti. Sanırım ben bu işi başaramayacaktım.

Sonra o kadar zor olmayacağını anladım. Bu yolda en büyük yardımcım Cahit Öğretmenim olmuştu. Ne kadar bilgiliydi. Onun sayesinde satrancı sevmiştim. Birçok öğrencisi vardı. Bu çocuklarla ortak bir sevdamız vardı: Satranç

Katıldığım ilk turnuva benim için büyük bir yenilgiydi. Koca salona yüzlerce çocuk doluşmuştu. Bunlarım hepsiyle mi maç yapacaktım?

İlk tur başladı ben 34 hamlede yenildim. Bunu diğer turlarda izledi. Omuzlarıma tüm dünyanın yükü binmişti. Bakışlarım hep yerlerdeydi. Kimsenin yüzüne bakamıyordum.

Benim ellerimden tutup kaldıran annem, babam ve Cahit Öğretmenim oldu. Yenilgilerden bile nasıl ders alacağımı onlardan öğrendim. Umudumu kaybetmeyeyim bir de.

Artık 1100 ukd sahibiyim. Bu oyunun bana kazandırdıklarını saymakla bitiremem. Cumhuriyet Turnuvasında ilk rakibim ufak tefek bir çocuktu. Otururken neredeyse rakibim gözükmüyordu. Ben onu görünce kesinlikle rahat alırım diye düşündüm.Onu ciddiye almadım.Ama rakibim öyle dişli çıktı ki...Küçük boyundan beklenmeyen dev hamleler yaptı.Maç bitiminde tebrik ederken gözlerine bakmaya utandım.Çünkü onu çok küçümsemiştim.

Satranç belli bir zaman dilimi içerisinde oynanması gereken bir oyun olduğu için zamanı planlamayı öğrendim.Artık girdiğim sınavlarda zaman konusunda sıkıntı yaşamıyorum gibi cevaplarımı kontrol etmeye bile vaktim kalıyor.

Satranç dünyanın her yerinde oynanan evrensel bir oyun.Benim en büyük hayallerimden birisi dünya turuna çıkmak.Farklı ırk,din,dillerden birçok rakiple tanışma fırsatım olacak.Aynı dili konuşmasakta satranç taşları sayesinde anlaşacağız.

Hayat tercihlerimiz karşısında yaşadıklarımızdan ibaret.Satranç sayesinde seçeneklerin iyi ve kötü yönlerini iyi hesaplayabiliyorum.Bence bu oyunun bana kazandırdığı en büyük yaşam becerisi bu.

Satranç oyununda oyuncular ileriyi düşünerek bu anı oynuyorlar.Bu özelliği sayesinde iyi planlar yapabiliyorlar.

Hayatta yenmek kadar yenilebileceğim durumların olmasının da normal olduğunu öğrendim.Kazandığımda böbürlenmemeyi yenildiğimde çok üzülmemeyi öğrendim.Bir de kimseyi küçümsememeyi.

Artık satrançsız bir hayat düşünemiyorum.Bu kalbim atmaya devam ettiği müddetçe de oynayacağım.

Satranç benim için su gibi ,ekmek gibi,damarlarımdaki kan,ciğerlerimdeki nefes gibi...Onsuz nefes bile alamam.

NEFESİMSİN SATRANÇ

YAZAN:Ozan Guraip

OKULU:Conkbayırı Koleji

SINIFI:4B

YAŞ:10

TEL.:05354189068

ADRES:Atatürk Mah. 3037 Sok. No 12 Daire 8 D.DERE-Gölcük/KOCAELİ

Kaya Yapım Konutları